

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVI. ZATURDAG den 6den SEPTEMBER, 1828. N. 36

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

UITTREKSELS UIT AMERIKAANSCHE NIEUWSPAPIEREN.

NIEUW YORK, AUG. 5.

RUSLAND EN TURKYE.

Glasgow, Juny 21.—Het schynt dat de Russen vele zwarigheden ondervinden om den Donau overtetrekken en dat zy in geenen deele zoo voorspoedig en overwinnend zyn in hunnen aantogt als men wel te voren uit vooringenomenheid vermeld heeft.

Zy zyn eenige dagen lang in hunnen marsch opgehouden geworden door de stad Braila, welke in Wallachie gelegen is, aan eene steile oever van den Donau, verdedigd door zeer sterke vestingwerken en tevens, als naar luid van berigten, door een dapper en onverschrokken garnisoen.

Indien de Russen slechts mogten opgehouden worden in hunnen overtogt van de Donau, tot dat de brandende zomermaanden inkomen, zal hunne aantogt over de verschroeide velden van Bulgaryen, waar levensmiddelen schaars en water in het geheel niet te bekomen zullen zyn, langzaam en moeyelyk zyn, zoodanig dat de overtogt van de Hemus, gedurende den eersten veldtogt onuitvoerbaar zal zyn.

Wy beginnen goede gedachten te vormen ten opzigte der verdedigers van Turkye en stemmen met eenen correspondent van de *Sun* (een Engelsch Nieuwsblad) in gevoelens overeen, die over het onderwerp aldus schryft:

"Wy zyn niet onder die genen die geneigd zyn, zeer vertrouwelyk te bespiegelen over den uitslag des oorlogs tusschen de Russen en de Turken en wy gelooven dat die genen, welken beslissend de zekere overwinning der Russen voorspellen, niet zeer naauwkeurig berekenen de zwarigheden der onderneming waarin deze gewikkeld zyn, noch de groote verdedigings voordeelen, welke het land bezit, hetwelk aangevallen wordt. Wy kennen zeer goed de middelen van Rusland en hare groote militaire magt. Er zyn misschien in Europa, geene talryker legers beter geschikt, of meer volkomen gedisciplineerd, noch eenig bevelhebber meer ervaren in de krygskunde dan die der Russen. Wy twyfelen geenzins dat op een gewoon slagveld een gelyk getal Russen een gelyk of grooter getal Turken zoude verslaan, en hen als steeds in alle militaire hoedanigheden overtreffen; maar schoon een magtig en wel gedisciplineerd leger, het beste werktuig van overwinning is, het verzekert dezelve evenwel niet. De natuurlyke verdedigings middelen van een land maken uit in de meeste gevallen, de krachtdadigste mede hulpe van deszelfs krygsmagt. En daar is geen land, dat eene meer volkomene natuurlyke verdediging bezit dan Turkye.

"De Donau zullen wy het eerste nemen, welke langs de noorderlyke grenzen van Bulgaryen, van oost tot west omtrent 300 mylen loopt en voorzien is van fortressen en versterkte steden, welken op zyn hoogst niet verder van elkander zyn, dan veertig mylen. Deze rivier is niet minder dan een myl breed, door gansch het land heen, en wanneer zy wel bewaakt en verdedigd wordt, zal het even moeijelyk als gevaarlyk zyn, om een leger over dezelve te voeren. Men moet echter bekennen dat in alle oorlogen, welken tusschen Rusland en Turkyen plaats gehad hebben, deze groote rivier niet zeer wakker verdedigd is geworden; en gevolgelyk heeft zy nimmer getoond te zyn, een krachtdadig hinderpaal aan den voortgang der aanvallers.

"Maar andere zwaardere hinderpalen moeten ontmoet worden in het doordringen van het land. Omtrent vyftig mylen aan gene zyde van de Donau, en byna gelykwydig met haren loop, ligt de verschrikkelyke dwarsbalk van de Hemus of de Balkaansche gebergten, welken zich zeer hoog verheffen en vol zyn van diepe kloven en naauwe bergengtens, en al zoodanige plaatsen welke verdediging zoo gemakkelyk maken en weinig manschappen in staat stellen, den voortgang van eene zware armee te stuiten.

"De regtstreeksche weg is van Rudschuk aan de Donau naar Konstantinopel, welke gaat door verscheidene steden, ruuw versterkt, op de Turksche wyze; onder anderen door Schumla, waar al de verschillende wegen van de Donau te zamen komen. Verder dan deze plaats, welke gelegen is omtrent dertig mylen van Rudschuk, zyn de Russen nimmer in staat geweest overtetrekken. Zy is de uiterste grensscheiding van hunne overwinning geweest. In deze versterkte stad hadden de Turken altyd eene verschansing, welke de Russen in 1775 aanvielen en werden terug geslagen, welke zy weder in 1810 aanvielen, doch al wederom, na een bloedig gevecht verslagen en tot op de Donau terug gedreven werden.

"Over de meest ontoegankelyke keten van de Hemus, zyn er vyf doorgangen, twee by den direkten weg van Schumla naar Konstantinopel en drie verder naar het westen, welken allen naar Adrianopel leiden. Deze gebergten zyn gedurende den winter, uit klaarblykelyke oorzaken ondoorgankelyk: de wegen, zoo zy ooit dien naam verdienen, zyn met sneeuw bedekt. De lente is het eenige jaargety, waarin deze koude en woeste streken een aanzyn van groei vertoonen; en in den zomer worden zy door de zon zoodanig verschroeid, dat zy volkomen naar eene woesteny gelyken, terwyl de koude en daauw van den nacht onaangenaam en zeer nadeelig zyn voor de gezondheid.

"Deze gebergten moeten de Russen overtrekken in hunnen togt naar Konstantinopel; en wanneer wy derzelver hoogte en woestheid in aanmerking nemen en de naauwheid en ontoegankelykheid van de doorgangen, kronkelende door het midden van kloven en afgronden, bestreken van alle kanten door de aangrenzende plaatsen, dan kunnen wy gemakkelyk bezeffen, door welke eene reeks van moeijelykheden en gevaren een aanvallend leger zich eerst moeten bevinden, vóór dat het den grooten en natuurlyken dwarsboom kan overkomen. Welke vermoeijenissen en ontberingen moet het niet uitstaan; hoe vele vreesselyke positien moet het niet veroveren en door welk eene opoffering van manschappen, moet zelfs de overwinning gekocht worden.

"Wy vernemen dat de Turken op deze verdedigings middelen steunen en denken veilig te zyn voor eenen aanval van de Russen; en wy twyfelen geenzins of de Turken zullen die punten met dapperheid en volstandigheid verdedigen.

"De Turksche troepen ontbreken geen moed; zy hebben menigmaal wonderen van dapperheid gedaan, en geholpen door deze sterke vestingen, zullen zy een' magtigen tegenstand bieden. De Russen door behulp van dapperheid, krygstugt en krygskunde mogen alle deze hinderpalen te boven komen; en zoo zy hierin slagen, zal zulks zekerlyk eene militaire verrigting der hoogste klasse wezen, welke veel aan hunne heldhaftige vermaardheid zal byzetten. Er zal dan geen verder hinderpaal zyn; en de overtogt van de Hemus mag dus beschouwd worden als eene beslissing van het lot van Konstantinopel."

Er zyn brieven met de post van Weenen ontvangen, behelzende tydingen uit Konstantinopolen, welken zeer belangryk zyn.

De Russische oorlogs verklaring is op den 17den Mei in de moskeën der hoofdstad gelezen en de standaard van den Propheet, het teeken des oorlogs van de Mahomedaansche bevolking, is opgeheschen geworden. De Sultan heeft orders afgevaardigd aan de verschillende gouverneurs, ten einde de aandeelen troepen van de bevolking hunner respective provintien opteroepen, in allen tot het getal van een millioen weerbare mannen; en men verwachtte dat wanneer de tyding der scheeding van het Turksche grondgebied te Konstantinopel zal ontvangen zyn, er eene ligting in massa van de gansche Mahomedaansche bevolking, welke in staat mogt zyn wapens te dragen, zoude gesebieden. De oorlog is verklaard ter behoudenis der godsdienst van Mahomet en de geloovigen zyn belet geworden, kwartier te geven of te ontvangen. Het grootste gedeelte der troepen in de hoofdstad is bevolen naar Adrianopel optetrekken.

De ligting welke nu gedaan wordt zal laat in het veld trekken; maar het is byna zeker dat zoo de stryd niet lang duurt, dezelve hevig zal zyn.

Berlyn, Juny 9.—Wy zyn instaat de volgende byzonderheden te geven der krygsverrigtingen van de Russische armee. Dit verhaal na de voorloopige omstandigheden medegedeeld te hebben, vervolgt aldus:

"Op den 16den Mei, werd een der voorsteden van Brahilow, het bezit van dewelke hoogst noodzakelyk was, om het beleg te beginnen, by storm ingenomen, na een sterken doch korten wederstand. De plaats werd ingesloten; maar het hoog water van de Donau en het verwyl in het brengen van materialen op eenen afstand van 50 wersten, wilden niet gedogen een tweede paralel te openen tot op den nacht van den 25sten. Er waren reeds verscheidene batteryen opgeworpen; en naar de eerste uitwerkingen van derzelver vuur te beoordeelen, dan mogen wy een spoedigen en beslissenden uitslag te gemoet zien.

De Groot Hertog Michael bestiert het beleg.

De Keizer ging op den 20sten naar Brahilow en bleef tot op den 25sten in de legerplaats.

De overstrooming van de Donau is zoo groot geweest, dat het onmogelyk was, de rivier op deze punten, in de nabyheid van Ismael, waar wy gewenscht hebben inteschepen, overtevaren, en waar een zwaar korps reeds verzameld was, om naar Bulgaryen aanterukken en deszelfs krygsverrigtingen, met spoed, op den regter oever van de rivier voorttezetten. De Keizer heeft gebruik gemaakt van den tusschen tyd, om drie dagen te Bender en te Odessa met de Keizerin door te brengen.

AUGUSTUS 6.

De berigten uit Griekenland melden dat Modon, Coron en Navarino strengelyk

door de eskaders der geallieerde mogendheden geblokkeerd worden.

Onder dagteekening van Smyrna den 14 April wordt gemeld dat de afgezanten der drie verbondene mogendheden in zake van Griekenland, binnen korten tyd, te Corfu zullen vergaderen, ten einde met de Porte te onderhandelen en by haar aanhouden om zich met de Grieken te schikken, anderzins zoude zy daartoe gedwongen worden; en tot dat einde zouden er Britsche en Fransche troepen naar de Morea gezonden worden.

Op gezag van eenen privaten brief van Cephalonia, een der Jonische eilanden, wordt gemeld dat Smyrna byna geheel verwoest is geworden door de Russische vloot. Eenige Russische matroozen aan de wal gegaan en door de Turken om het leven gebragt zynde, werden al de Franken en vreemdelingen aan boord der Russische schepen vervoerd, waarop een bombardement plaats had. Toen deze brief gesloten werd, was de stad byna gansch in ruïnen.

(Deze tyding wordt niet bevestigd in de nieuwspapieren van den 19den Juny.)

Lissabon, April 25.—In eene onwelvoegelyke leerrede, gehouden eenige dagen geleden door den Pastoor van San Bento, zeide hy zinspeelende op den Keizer Don Pedro, dat de menschen die den naam dragen van *Pedro* voor niets deugen, zonder den Apostel van dezen naam uittezonderen; vervolgens zich uitweidende over de aanspraak van Don Miguel op de kroon van Portugal, zeide hy, dat de voorzienigheid dezen vorst beschermt, wien zy gered heeft van eene schipbreuk, in den overtogt van Engeland naar Lissabon, in welken nood Don Miguel geknield bad: "*Virgen Santa! Me pongo bajo vuestra proteccion. Salvadme, si soy el lejitimo Rey de Portugal, y sino, dejadme perecer.*" (Heilige Maagd! Ik stel my onder uwe bescherming. Red my, indien ik ben de wettige Koning van Portugal, anders laat my maar vergaan.)

Zie hier myne broeders hoe blykbaar de Goddelyke wil. Uwe Koning is gered geworden om U gelukkig te maken en onze heilige godsdienst te beschermen, welke de Vrymetzelaren en Constitutionelen vernielen wil.

Curaçao den 5den September 1828.

DE genen die verlangen mogen Wissels te bekomen welke wegens den dienst van den Vestingbouw alhier, door den HoogEd. Gestr. Heer Directeur ad-interim dezer Kolonie op Zyne Excellentie den Minister voor de Marine en Kolonien zullen getrokken worden, gelieve daartoe inschryving te doen by besloten biljetten die uiterlyk op Maandag den 8sten dezer des voormiddags te elf ure, ter Algemeene Secretary moeten worden ingeleverd, om door den HoogEd. Gestr. Heer Directeur ad-interim voormeld, te worden geopend, zullende de Wissels tot de som van ƒ10,000 toe, aan de genen derwelke de voordeeligste inschryving hebben gedaan, worden toegewezen.

W. PRINCE, Sec.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 29sten 5den September 1828.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 19 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Den 22sten Augustus 1828.

H. W. DE QUARTEL en J. J. BEAUJON, speciale gemagtigden van Mejufvrouw REBCA DE MARCHENA, Weduwe van Wylen JACOB VAN G. PINEDO, bieden hierby uit de hand, op zeer voordeelige conditien te koop, een twee verdiepings huis en erve staande en gelegen alhier aan den Waterkant in de Willemstad 1 wyk huis No. 12; en byaldien hetzelve tegen den aanstaanden 1sten October niet uit de hand mogt verkocht wezen, zal het dan op dien dag Publiek worden opgeveild.

De gegadingden kunnen zich by een der gemagtigden vervoegen.

*** *ONDERTROUWD.*
SAMUEL LYON,
EN
Dem. M. V. LYLE.
Curaçao den 5den September 1828.

NAAR HAMBURG,
DE HAMBURGSCHE BRIK

FLORA,
Kapitein J. N. MARTENS.
Zal op den 12den dezer vertrekken.

TE KOOP.

Een Huis, staande en gelegen in de Willemstad, in de Heere Straat No. 17, die daarin gading hebben vervoegen zich by

M. DE MEY SCHOTBORGH.
Den 22sten Augustus 1828.

TE HUUR.

Een Huis gelegen op Scharlo, No. 17, met buiten Huizen, Regenbak, &c. toebehoorende aan Mevrouw Dewed. Wm. Lee. Te bevragen op het Drukkery Kantoor.

Den 22sten Augustus 1828.

MARRIED—At Cleaveland, State of Ohio, United States of America, on the 1st June ultimo, Doctor Augustus Scheürer of Wirtemberg, Germany, to Miss E. A. R. Vansteenbergh of Curaçao.

OBITUARY.

Departed this life, on the 16th July, after an illness of two months, the very worthy and reverend Mr. M. L. M. PEIXOTTE, aged 61 years, 4 months and 22 days, a native of this island, and minister of the Portuguese Synagogue in the City of New York. After a life spent in the full exercise of virtue, and benevolence, he resigned his soul into the hands of his Creator with that perfect calmness, and Philosophic resignation, which have ever distinguished his character through life. As a true Servant of the Lord, a dutiful Son, a loving Husband, a protecting Father, and a faithful Friend, his loss is sincerely felt and lamented by his family and numerous friends here and abroad. He was interred with the highest honours of his religion, and as a mark of this respect and love for him, his Congregators shrouded the Synagogue in solemn black for the space of 30 days.—Beloved and admired here below he now enjoys the blessings of his God, to which his piety through life so richly entitled him.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—AUGUSTUS.

30. schip Douglass, Bourne,		New York
golet Dolorita, Barros,		La Guayra
SEPTEMBER.		
1. golet Generaal van den Bosch, La Roche,		Isle d'Aves
—— Commodore Owen, Symmonette,		Maracaybo
—— Anna, Sapia,		Porto Rico
2. —— Mathilda, Briché,		St. Thomas
—— Generaal Barnes, Lang,		dito
4. brik La Fortune, Margues,		St. Domingo

UITGEKLAARD—SEPTEMBER.

1. golet L'Etoile, Rebecca,
2. —— Commodore Owen, Symmonette,
3. —— Dorothea, Everts,
bark Mary, Dammers,
golet Mary, Debrot,

Gisteren is van deze haven naar Truxillo vertrokken, Z. M.'s brik Courier, gekommandeerd door den kapitein luitenant J. van der Straaten.

Volgens berigten uit La Guayra heeft Bolivar den Generaal Paez ontboden om het kommando op zich te nemen van een gedeelte des legers dat tegen Peru zal ageren. Men denkt echter dat Paez dit zal weigeren, wyl hy dan van het opperbevel van Venezuela ontroofd zal zyn, waarvoor hy den opstand in 1826 heeft staande gehouden, en dat hy na het eindigen des veldtogts in Peru slechts een ondergeschikt kommando blyven behouden.

De beide gedeputeerden van Caracas, die van de Conventie van Ocaña terugkwamen en welke zich tegen de verkiezing van Bolivar als Dictator verzet hadden, waren te Puerto Cabello aangekomen, doch men weigerde hen aan wal te komen; zulks heeft ook omtrent hen plaats gehad te La Guayra.

Er was van wege het gouvernement eene publicatie afgekondigd, waarby partikulieren verboden werden kapers uitterusten, behoudende het gouvernement voor zich dit te doen, wyl het uitrusten der kapers door partikulieren aanleiding tot zeeroovery had gegeven.

Wy hebben deze week vier Londensche Couranten van den 25sten en 26sten Juny en van den 2den en 3den July laatstleden doorgelezen en uit dezelve eenige uittreksels voor dit nummer gemaakt.

Uit die van den 25sten blykt dat er op den 28sten Mei een berigt aan den Koning van Frankryk is ingeleverd, door den aartsbisschop van Parys, in den naam van de commissie benoemd by de ordonnantie van den 20sten January d. j. betrekkelyk de bykomende geestelyke schoolgestichten. Dit berigt, hetwelk een doodslag is voor de Jezuiten, toont aan schoon in geene regtstreeksche termen, dat hun bestaan in het land schadelyk is, zoo wel aan de belangen van den godsdienst als aan die van de maatschappy.

Op den 21sten rees er in de kamer van gedeputeerden een hevigen woordentwist over dit onderwerp en twee derde gedeelte der leden, onder dezelve de ministers des Konings, verhieven hunne stem tegen die orde. De Jezuiten hadden ook eenige yverige verdedigers aan hunne zyde; maar derzelver yver verwekte slechts bitsche aanmerkingen en gelach.

Men meldt dat de Russen op den 7den, op drie punten, de Donau zyn overgetrokken.

Wy bemerken in die van den 26sten dat er een oproer te Oporto is geweest, hetwelk echter ten eerste is gestild geworden. De Infant Don Miguel had slechts zich aan de muitelingen te vertoonen om hen de wapens te doen nederleggen. Ook dat er informatie van het Committee te Lloyds een brief van den Secretaris voor de buitenlandsche aangelegenheden is gezonden geworden, behelzende dat Z. K. H. de Prins Regent van Portugal de bar van de stad Oporto in eenen staat van blokkade verklaard heeft.

En in die van den 2den July, dat er in Parys tydingen uit Lissabon ontvangen zyn tot den 17den Juny. De *Quotidienne* beweert dat de zaken van Don Miguel toen in den voordeeligsten toestand waren, en dat bygevolgelyk de staat van zaken der konstitutionelen zeer slecht stond. Ook dat de Cortes eenparigelyk hunne stemmen gegeven hebben, ten gunste van *Don Miguel* op den troon van Portugal, grondvestigende hunne uitspraak op de verkiezing door *Don Pedro* van de souvereiniteit van de Brazilien. Aan de andere kant bevestigen de *Journal des Debats* en de *Constitutionnel* dat de Miguelisten gebragt zyn in eenen toestand van onoverkomelyke zwarigheden; dat het berigt wegens den neerlaag van een gedeelte hunner troepen bevestigd is geworden; en dat hunne tegenstanders die twintig mylen van Lissabon af waren, den marsch naar die stad genomen hebben. Zy voegen er by dat de soldaten van *Don Miguel* gansch onbekwaam waren om eenige ernstigen tegenstand te bieden; en dat er niets ontbrak om de pogingen der vrienden van het Charter te bekroonen dan de aankomst van de konstitutionele generaals, die de wyk in Engeland genomen hebben.

In de *Gazette de France* van den 30sten Juny is er tyding uit Madrid tot den 16den, welke eenige betrekking heeft met dit ingewikkeld onderwerp. Men zegt dat de raad van den staat dagelyks vergadert en lange zitting houdt; ook gelooft men algemeenlyk dat de aangelegenheden van Portugal, het grondwerk dezer beraadslagingen uitmaken. Intusschen is er, zoo men zegt, een besluit genomen geworden, dat namelyk om op nieuw een leger van observatie aan de grenzen van Portugal te stellen, hetwelk zou bestaan uit 10,000 man. Echter blyft de staatkunde van het Spaansche kabinet ten aanzien van dat ryk, een geheim.

De Courant van den 3den July behelst tydingen betrekkelyk het toneel van oorlog in Turkye, waarvan de belangrykste in dit nummer geplaatst zyn. Die berigten stryden echter tegen elkander. Een berigt gedagteekend Bucharest den 9den ll. meldt dat Braila op het punt stond van te zwichten; terwyl dat van Hermanstadt van den 13den behelst dat het garnisoen die plaats hardnekkig verdedigde.

Een brief van Weenen van den 20sten ll. meldt dat een kourier van deze plaats naar het Russische hoofdkwartier vertrokken is, belast met depechen van het hoog-

ste gewigt, en men veronderstelde dat dezelven aanbiedingen van de *Porte* behelzen ter opening van nieuwe onderhandelingen. Men zegt dat deze depechen ook betrekking hebben tot eene uitnoodiging van Oostenrÿk en Engeland aan den Keizer *Nicholaas* om toetestemmen in eenen voorwaardelÿken wapenstilstand en eene plaats aantewÿzen waar een Kongres kan gehouden worden. Men voegt er bÿ dat deze uitnoodiging gerugsteund is door vreesselÿke militaire vertogingen aan de zÿde van Oostenrÿk; maar deze en dergelÿke berigten moeten met voorzorg ontvangen worden. Zÿ komen echter overeen met de vertragende wÿze, waarop den oorlog tusschen Rusland en Turkÿe voortgezet wordt. Engeland zoekt op alle manieren dezen oorlog afteweren en op Oostenrÿk kan men geen staat maken. De brief van den *Reis Effendi* aan de Ambassadeurs van Engeland en Frankrÿk is een sprekend bewÿs dat de Porte uitstel zoekt te verkrÿgen. Hierin worden zÿ in zeer dringende bewoordingen uitgenoodigd om naar Konstantinopel terug te keeren en hunne functien weder te aanvaarden.

Middelerwÿl vermelden de Duitsche nieuwspapieren onder het hoofd van de grenzen van Rusland, dat de Russen gelukkig slagen, en ter ondersteuning van dit gevoelen halen zÿ aan de groote uitgestrektheid als den bewonderenswaardigen toestand van derzelver toebereidselen.— Hunne krÿgsmagt welke thans tegen Turkÿe gebezigd wordt, wordt geschat op 300,000 man.

UITTREKSELS UIT LONDENSCHE NIEUWSPAPIEREN.

LONDEN, JUNY 25.

(Uit de *Hamburgsche Correspondent* van den 20sten Junÿ.)

Van de grenzen van Moldavie.—Kozaksche detachementen overloopen reeds den regter oever van de Donau en weten reeds dat de verdedigings toebereidselen der Turken zeer zwak zÿn.

Op den 21sten Mei zÿn de loopgraven geopend digt onder de fortres van Braila, ten einde een bres te schieten. Het Turksche garnisoen heeft de voorsteden in brand gestoken en ondernamen zich onder de ruïnen te verschansen. Twee Russische bataljons waren uitgetrokken om hetzelve er uit te jagen. Zÿ trokken binnen de belemmerde straten en ongeladene geweren en tegen de Turksche scherpschieters met bajonetten er uit, terwÿl de fortres op hen met mortieren schoot. De Turken die de fortres niet bereiken konden, werden gedeeltelÿk gedood en gedeeltelÿk gevangen gemaakt. Het getal krÿgsgevangen beliep op 160 man.

Een ander Turksch detachement hetwelk ter fourage was uitgegaan, werd mede door de Russen gevangen genomen.

Men meldt dat er verscheidene kozakken in Braila als krÿgsgevangen zÿn vervoerd en op bevel van den Pacha, in het gezigt van de belegeraars op de wallen opgehangen geworden. Deze wreede daad heeft zoodanig een indruk op de gemoederen der Russische soldaten gemaakt, dat zÿ eenparigÿk verzochten storm te loopen op de fortres, om den dood hunner kameraden te wreken; en men had moeite hen hier aftehouden. Het beschieten begon op datzelfde oogenblik.

Men vreesde dat de inneming van Braila vergezeld zal gaan met eene vreesselÿke slagting en dat de dartele gepleegde wreedheid tegen de verdedingloze krÿgsgevangen op de strengste wÿze zal gewroken worden.

JUNY 26.

(Uit de *Gazette de France.*)

Konstantinopel, Mei 31.—De Reis Effendi heeft op den 28sten dezer een zeer vriendelÿken brief geschreven aan de afgezanten van Engeland en Frankrÿk, na vooraf vier vragen gedaan te hebben aan den Nederlandschen afgezant betrekkeljk den inhoud van het traktaat van den 6den Julÿ en den inval der Russen in het Turksche grondgebied.

De Heer van Zuÿlen van Nÿveldt antwoordde hem in geschrift dat de Russische kwestie iets geheel bÿzonder is van die der bevrediging van Griekenland, de eenige waarin Frankrÿk en Engeland deel nemen; maar dat er geene schikkingen te maken is met die twee mogendheden, ten zÿ door eene volle en geheele toetreding tot de overeenkomst van den 6den July; en dat de Porte zich misleidt, wanneer zÿ anders denkt.

In het algemeen beschouwt het diplomatieke ligchaam te Pera dezen stap van den Reis Effendi als zeer onvoldoende en als een dier menigvuldige vertragende beloften, waarmede die minister zoo verkwistend is, en welke tot geen besluit leidt.

De Sultan schÿnt zyne aandacht meer op de binnenlandsche zaken dan op den oorlog met de Russen te vestigen en vreest een opstand onder de troepen, wier misnoegen dagelÿks toeneemt. Er is een oproer uitgebroken onder die, gekantonneerd in de velden van Troÿe, hetwelk door de tegenwoordigheid van geest van den Pacha van de Dardanellen geheel gestild is. Hetzelfde geval had plaats te Salonichi. Dien ten gevolge gelooft men algemeenlÿk dat Hussein Pacha en Chalil Pacha, die naar het leger aan de Donau gegaan zÿn, werkelÿk als onderhandelaars naar het Russische hoofdkwartier vertrokken zÿn.

Het gouvernement heeft op dit oogenblik vernomen dat er een oproer te Erzerum is uitgebroken en dat de Russen derwaards ook aanrukken.

Miaulis, die omstreeks de Dardanellen kruist, heeft in het gezigt van de kasteelen verscheidene vaartuigen met rÿke ladingen prÿs genomen. Tahir Pacha is tegen hem met drie brikken en eenige brandschepen uitgezonden geworden.

JULY 2.

(Uit de *Gazette de France.*)

Bucharest, Junÿ 7.—Al de hoofd administratien in de prinsdommen zÿn, thans, uitsluitelyk in handen der Russen. De Heer de Stourdza is benoemd geworden tot President van den Divan te Bucharest en de Heer Pisani, President van den Divan te Jassÿ. Een Centraal Committee is benoemd geworden, hetwelk zorgen moet voor het onderhoud van het Russische leger, en is zamengesteld uit de voornaamste Boyards en Russische beampten.

Eene zeer naauwkeurige lÿst is opgemaakt geworden van al de voortbrengzelen van den landbouw en van al het vee. De magazÿnen van het leger zullen zeer wel voorzien zÿn. Waliachie moet 250,000 minots koorn, 400,000 karren ladingen hooi en 150,000 gallons brandewyn aanschaffen.

Vele duizend schoenen worden te Jassÿ gemaakt voor de ossen, eene voorzorg welke men onvermydelÿk moet nemen, wegens de steenachtige wegen van de Balkaansche gebergten.

Weenen, Junÿ 19.—De Veld Maarschalk de Stretterheim, heeft bevel ontvangen om de plaats van Prins Philip van Homberg te vervangen, gedurende den tyd dat deze zich in het Russische hoofdkwartier ophoudt.

JULY 3.

(Uit de *Gazette de France.*)

TURKYE.

Van de grenzen, Junÿ 14.—Graaf Wittgenstein heeft de volgende proclamatie aan de inwoners van Bulgarÿen laten afkondigen:—

" Vóór Ismaël, Junÿ 1828.

"Inwoners van Bulgarÿen!—Zÿne Majesteit de Keizer heeft mÿ benoemd tot opperbevelhebber van zÿne armee welke nu de Donau is overgetrokken en op uw land aanrukt, niet met het voornemen om de rampen des oorlogs in hetzelve te voeren, maar om te stichten een' duurzamen vrede, gevestigd op een' vasten en duurzamen grond. Verontrust U niet wegens de binnenkomst van de Russische armee, maar gedraag U zelven vertrouwelÿk en vriendschappelÿk jegens hare troepen. Ik vlei mÿ dat de goede order en krÿgstugt, welke ik veel belang stel onder de troepen te onderhouden, den roem en den moed der Russische armee zullen vermeerderen.— De Keizer, mÿn meester, den oorlog verklaard hebbende aan het Ottomanische gouvernement, wenscht geenzins den oorlog te voeren tegen de vreedzame inwoners van Bulgarÿen.

"Bulgarianen!—Van welk distrikt of godsdienst gÿ moogt zÿn, verlaat uw land, uwe woningen of uwe bezigheden niet.— Haast U om de Russische troepen te voorzien met de levensmiddelen welken zÿ mogten benoodigd zÿn en brengt haar dezelven van alle gewesten.

"Inwoners van Bulgarÿen!—Hoedt U eenig mensch te beledigen of toetelaten dat er wraak geoefend wordt op eenig persoon. Hÿ die zich aan zoodanig eene daad schuldig maakt, zal strengelÿk gestraft worden. De oorlog wordt, in deszelfs natuur vergezeld van onheilen, maar de tegenwoordige oorlog is ondergeschikt aan eene geregelde bestiering, zoo dat dezelve geene ongelukken na zich zal slepen, behalve aan de kwaadgezinden die zich vrÿwillig aan dezelven, mogten blootstellen.

"Bulgarianen van welken staat of stand en godsdienst gÿ moogt zÿn! weest gerust, ik herhaal zulks aan U, vertrouwt op de grootmoedigheid van den Keizer mÿn meester, die het gansche leger, over hetwelke ik de eer heb te bevelen, gelast heeft, om ten allen tÿde uwe personen en haardsteden te eerbiedigen. Zoodanig zÿn de wenschen en de bevelen van Zÿne Majesteit den Keizer.

"*Veld Maarschalk Graaf Wittgenstein.*"

Bucharest, Junÿ 9.—De groote Russische armee heeft van Ismaël begonnen, de Donau overtetrekken. Een korps van 40,000 man zal morgen van deze plaats naar Silistria den marsch aannemen; en alles toont aan dat er offensive krÿgsverrigtingen in Bulgarÿen zullen begonnen worden.— Braila is op het punt om zich overtegeven.

Hermanstadt, Junÿ 13.—Het maken van eene brug te Oltmitza zal waarschÿnelÿk vele hinderpalen ontmoeten, om dat de aard van den grond en de regter oever van de Donau groote voordeelen aan den vyand verschaffen; en Omer Vrione Pacha van Salonichi is met geforceerde marsch aan het hoofd van 15,000 man aangekomen en heeft zich aldaar geposteerd. De Turken in Braila vallen dikwÿls uit en verdedigen zich hardnekkiglyk.—*Augsb. Gaz.*

CURACAO.

Extract of a letter dated St. Thomas, 26th August.

"We have learnt of an English brig from England bound to this place and Jamaica, was taken by *pirates* and anchored at Saba, having been found there abandoned. She was sent to St. Eustatius. Her cargo is of great value, and it is reported she was offered to the British government for 1-3 salvage; if so your government will get his share

"A Frenchman was taken up yesterday by our policy and is strongly suspected to have been the person who committed the piracy. For this and a very solid reason, indeed, he was found with plenty of wearing apparel of different marks, amongst which some is marked *Cook*, which is supposed to be of the captain of the brig.— Some time since a vessel was advertised from England for the West India, under the command of a capt. Cook; consequently is the same and no other. It was reported 400 doubloons was found in this fellows possession."

Extract of a letter from Maracaybo, dated July 1828

"The Custom-House regulations are becoming daily more rigid, and the utmost precaution should be taken by Masters of Vessels, destined for this port, to have *every package* on the manifest. They seized four pieces of Duck from a Brig from St. Thomas, which was intended for her use, a circumstance which I believe is uncommon in any country; and would thank you, if you deem it proper, to give publication to the transaction through the medium of your paper. You will understand the Duck was found on board without being in the manifest, &c.,—it was for the Vessel's use."

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, Aug. 4.

LATEST FROM EUROPE.

The ship Mary and Susan, Capt. Candler, from Greenock, has brought papers of that place to the 22d June, containing London dates to the 19th. Their contents was not of particular interest.

Russia and Turkey.—Letters from Vienna to the 8th June state, that at the last date from the Russian army, there had been no fighting, except in the prosecution of the siege of Brailaw, and that it was believed the invading army would not pass the boundaries of Wallachia and Moldavia without express orders from the Emperor. This is confirmatory of the reports of concession on the part of the Russians.

It was expected that the passage of the Danube would be effected by the end of May.

Brailaw was invested by a corps of 18,000 Russians, and the trenches were opened on the 21st May, very near the fortress, for the purpose of making a breach.—The Turkish garrison has set fire to the suburbs. Two Russian battalions were ordered to drive the Turks out of them; they penetrated into the streets which were choked up with rubbish, and charged the Turks at the point of the bayonet, while the fortress fired at them mortars. About 100 Turks were killed and taken prisoners.

It was reported that a number of Cossacks had been brought prisoners into Brailaw, and by the Pacha's orders hanged on the walls of the fortress, in sight of the Russian army. The soldiers were enraged. It was feared the taking of Brailaw would be attended with a dreadful massacre.

The following is from a London paper of the evening of the 19th:—

The improvement in the French Funds, with intelligence from Vienna of a rise in the Austrian Funds, produced a favorable effect in this market to-day. Consols advanced to 88 1-2, and closed at that rate. The impression in the money market seems to be that a further rise is likely to take place, if the financial arrangements lead to no creation of new stock, and if no fear presents that the war between Russia and Turkey will embroil any of the great European powers. On the latter subject, a good deal of doubt exists. The only arrival today which throws any light upon Turkish affairs is a letter from Bucharest of the 26th ult. which states that the Emperor was expected to arrive there on the 31st, and it was supposed would immediately after cross the Danube.

Greece.—**Despatches dated May 30, had been received at the Colonial Office from Lieut. Gen. Sir Fredk. Adam at Corfu. They make no mention of any negotiation having been opened for the evacuation of the Morea by Ibrahim Pacha, who was not in want of provisions.**

Accounts from Corfu to May 17, state that Annatolico continued to be besieged by the Greeks.

Letters from Malta to the 25th ult. state a considerable fall in provisions, as the supplies sent through that channel for the Morea had been stopped by the blockading force.

Portugal.—The last Paris papers state that Miguel has not been able to assemble more than 3000 men.—The Constitutional army was 10,000 strong. 8000 were at Oporto and in the environs. The Regency at Oporto continued to act with vigour.

England.—Lord Heylesbury, will leave London tomorrow on his mission to St. Petersburgh.

The motion for an enquiry into the cause of the depression in the British shipping, was made by Mr. Gascoigne on Tuesday. It was, however, denied that this interest had suffered more than all others, and declared that there was no intention on the part of the ministry to abandon the present system.

From France.—The packet ship Edward Quesnel, Capt. Hawkins, arrived late last night from Havre.—We have received our Paris papers to the 15th of June inclusive. The Journal des Debats of the 15th, contains the sitting of the Chamber of Deputies of the 14th, on which day the motion of M. Labbey de Pompieres, for an impeachment against the late Ministry, was discussed. 1st. Of treason towards the King, whom they endeavored to separate from the people. 2d. Of treason towards the people, in endeavoring to deprive them of the confidence of the King. 3d. Of treasonable attacks on the Constitution, and on the rights of private citizens. 4th. Of malversation in levying taxes out voted, and in dissipating the resources of the State. After a suspension of nearly an hour, M. Labbey de Pompieres simply moved, "that the Chambers do accuse the members of the late Ministry of the crimes of peculation and treason." This proposition was unanimously adopted, and sent by the Chamber to the Bureaux for examination, a commission being appointed to act upon it.

August 5.

TURKEY.—Dr. Walsh, chaplain to Lord Strangford, former English Ambassador at Constantinople, has published a narrative of his journey from Constantinople to England. As his route lay through the country which is now the theatre of war between the Russians and the Turks, he furnishes many particulars respecting it, and the general condition of the Turks, which are of great interest at this moment. His picture of travelling in Turkey, we give in his own words.

"Conceive, (says the author,) travelling through a country in winter, where generally speaking, there are no roads, no carriage, no inns, no suppers, and no beds. The only roads are beaten pathways, made by one horseman, and followed by another, and every man make one for himself if he pleases. The only carriages are wooden planks, laid upon rough wheels, called arubas, drawn by buffaloes, which are seldom used except for burdens.—The only inns are large stables, where nothing is to be had but chopped straw. The only suppers are what you may pick up on the road, if you are so fortunate, and bring it to where you stay for the night; and the only beds are the chopped straw in the stable, or a deal board in a cock loft over it; and even this, in many places, is not to be had. There are, doubtless, exceptions of this general picture, as myself experienced; but, in the main, it is true; and such is the actual state of travelling at this day in most parts of the Turkish empire through which I have passed, both in Asia and Europe.

His account of the immense cistern erected by the Greek emperors, the existence of which at this day is not generally known by the Turks, though it would be one of the most important points in its defence we have already published. He gives the following brief and satisfactory description of the site of Constantinople.

"It is built," he says, "on a triangular promontory, projecting into the sea of Marmora; two sides are washed by the sea, and the third is that which connects the triangle with the main land, and may be called its base. These sides were all well fortified with walls, which still remain, though in several places so dislapidated as to be incapable of any defence, without great reparation. The whole circuit is estimated at more than twelve miles; the side washed by the harbour at three; that washed by the sea of Marmora, four; and the base (i. e. the wall and fortifications) five miles; extending from sea to sea, and terminating in the Seven Towers."

The Top Kapousi, or Gate of the Cannon, so named from some balls of granite placed over it, such as the Turks use for their immense pieces of ordnance, is the gate where Mahomet II. entered the city, and Constantine Palælogus, the last of the emperors fell in its defence. At this is the side on which the Russians threaten to enter Constantinople, this same gate, which admitted the Crescent, may again admit the Cross. The expectation by the Turks of such an event has been often mentioned, and their consequent preference to be buried on the Asiatic shore of the city. Their great burying ground near Scutari, the Asiatic suburb, is perhaps the largest in the world, being three miles in length, and its dark cypress grove is conspicuous afair. The successful defence of their Capital by the Turks is thought by Dr. Walsh to be less probable on account of the suppression of the Jannissaries.

"Whether," says he, "the discipline of the new corps can supply the want of this undisciplined energy in future encounters, remains to be tried. Had the new system time to organize itself, had habit rendered the discipline agreeable to the Turkish soldier, and practice made him expert,—no doubt it would have been a renovation which would have infused energy and vigour into a decaying system; but the Turkish empire seems just now in a perilous state of imbecility. The old military destroyed, the new unorganised, their courage subdued, their attachment alienated, and just at the critical moment threatened with a combination of force such as they never, in their highest state of power, had to encounter."

The Sultan who has effected this revolution, is still in the vigour of life, and has been on the throne twenty years.

The author's account of some engagements between the Russians and the Turks in the last war, is not calculated to give an idea that the former will find their advance either easy or bloodless. In that war, which broke out in 1805, the Turks seem to have made almost as little preparations as in the present, as in a short time they were driven from every fortress on the north side of the Danube except Giorgeve, and the tumultuary army, hastily collected at Adrianople, was so disorganized as to effect nothing. The Russians remained possessed of the provinces till 1810, when the armies on both sides were augmented to 200,000 men, and a sanguinary contest ensued, which perhaps was never surpassed. At Rutschuk, on the south bank of the Danube, the Russians were repulsed in their assault of the town with the loss of six thousand men. From the entrenched camp at Shumla they were driven back with equal carnage. These vigorous defences caused the loss of the campaign to the Russians. They at length routed the Turks at Bayne, who lost twelve thousand men, killed and wounded, and Rutschuk and Giorgevo, with the Turkish flotilla on the Danube, fell into the hands of the Russians. The Turks in return, drove their enemy, commanded by Kutusof, from Rutschuk, and established entrenched camps on the north side of the Danube. But Kutusof, surprising the Turkish camp left on the south bank, routed them into Rutschuk, and turning their own guns on their entrenched camp compelled them to surrender, having, however lost ten thousand men in his different assaults on them. The grand Vizier afterwards called great reinforcements at Rutschuk, but the peace of Bucharest in 1812, put an end to the fury of the combatants. This was hard fighting; but the Russians extended their frontier to the Pruth.

There are five passes over the Balkan mountains; three lead to Adrianople, two directly to Constantinople. In these passes the Turkish spahies, or feudal cavalry, possess a great advantage, as they are perhaps the best mountain horsemen in the world. Some of their troops, from their headlong impetuosity, are called delhis or madmen. But the greatest obstacle to an invader is the climate and nature of the country.

The only time for operation is the spring; the country is then exceedingly beautiful and healthful, the rivers are full of sweet water, the grass and fodder abundant, and the air elastic and salubrious; but as the summer advances, the rivers dry up, vegetables disappear, and nothing is presented but an arid burning soil, intolerable from the glare of the sun by day, and dangerous from the cold and damp of the heavy dews by night, and the morbid effects of these every army has experienced, campaigning in those countries that season, both in ancient and modern times. To pass this chain in winter, with an army, seems a still more hopeless attempt, the morasses saturated with rain, incapable of supporting the heavy burden of waggons or artillery; the ravines filled with snow or mountain torrents, and passed over by tottering bridges of wood, so rotten as to break with the smallest pressure; the numerous defiles, which a few can defend against a multitude, affording so many natural fortresses, behind which the Turks fight with such energy and effect; the scattered villages, which can afford neither shelter nor supplies;—all those present obstacles, of which the Russians themselves seem very conscious. In their last campaign they were in possession of the whole of the country from the Balkan to the Danube, with the exception of Varna, Nyssa, and Shumla, in which the Turks were shut up, and they had nearly 100,000 men in the plain below, completely equipped, and were at the very base of the mountain and the entrance to the passes; yet they never attempted to ascend.

The greatest apprehension of the Turks is an invasion by sea. They have therefore fortified the Dardanelles and Bosphorus at all points. But their batteries being every where commanded by high ground, are untenable. Dr. Walsh says that when he contemplated the vast resources of the Turkish empire; it reminded him of a sleeping lion; but when he considered its wretched government, and declining condition, the lion seemed to him, not to sleep, but to be dying.—[*Balt. American.*]

HAYTI.

Speech of the President of Hayti, at the opening of the Chamber of Commons, June 10, 1828.

Citizen Representatives:

I always experience real pleasure, when, proceeding to open the Chamber, I see the epoch arrive, when, in connection with the Members of Legislature, I must deliberate on the great interests of the State.

I regret being obliged to mention in this place, that since the last session, certain plans contrived by malevolence, have for a short season disturbed the tranquility of the peaceful citizens. At the same time it is satisfactory to me to be able to declare, that in these unpleasant circumstances, the public sentiment has been displayed with equal zeal and devotion in behalf of the established order of things. And if, hitherto, there has existed any doubt of the fixedness of the nation's wish, the result of what has taken place must fortify the conviction that nothing henceforward can destroy the edifice erected to Liberty and the Independence of Hayti.

Ever faithful to my duty, while making those efforts which good faith demanded to accomplish the payment of the debt assumed to France, I have never ceased to defend the honor and rights of Hayti. I have avowed and constantly maintained the inviolable principle, which will not admit that a people really independent can be constrained, against their interest, to recognize, in perpetuity, exclusive privileges in favour of the commerce of a foreign power. On this important point it is understood, that, excepting ulterior arrangements, of reciprocal advantage, the commerce of all nations will here be placed, after the year 1830, on the footing of a perfect equality.

It is my duty to express to you my opinion on the extraordinary contribution which difficult circumstances compelled us to establish. The experience we have acquired has evidently proved that this tax has weighed too heavy upon a great number of citizens. The mode adopted for its collection has also been attended with some abuses. As the evil is acknowledged, the adoption of a better system is matter of necessity.

Under the pressure of circumstances, we have emitted, as you are aware, paper money at a certain valuation. The manner in which the public received this issue has fully answered my expectation; and the partial withdrawal which was lately ordered, has proved that it will be always my greatest anxiety to respond to that confidence with which the nation has never ceased to support me.

Citizens, It remain for me to express my satisfaction in being able to say, that notwithstanding the difficulty arising from the diminished prices of our productions in foreign countries, notwithstanding the deplorable consequences of the great drought and of the hurricane that have in succession desolated the country, good order and security, as well in the towns as in the interior, have increased. We may also congratulate ourselves on the remarkable increase of the population, and on the progress made in the provision for the public instruction.

We have reason to hope, with the protection of God, that the future destiny of the Republic will be as fortunate, as its past days have been glorious.

In this expectation, and feeling the greatest confidence in your patriotism, I declare by virtue of the Constitution, that the session of the Chamber of Representatives is opened.

[The forgoing speech was replied to by the President of the Chamber, concluding with the exclamations,—"Long live the Republic! Long live the Independence! Long live the President of Hayti!"]